ਵੈਂਕਟੇਸ਼ @ ਚੰਦਰਾ & ਅਨੁਸਾਰ. ਆਦਿ.
ਬਨਾਮ
ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਰਾਜ
(ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1476-1477 ਦੇ 2018)
ਅਪ੍ਰੈਲ 19, 2022
[ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ ਅਤੇ
ਪਾਮਿਦੀਘੰਟਮ ਸ੍ਰੀ ਨਰਸਿੰਘਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872: ਧਾਰਾ 27 – ਸੁਥਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ – ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਪੈਮਾਨਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਵਲ ਉਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਤੱਥ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਖੋਜੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ – ਕੇਵਲ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਬਿਆਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹਿੱਸਾ – ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਥ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਵ ਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ੂਰ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਇਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ: ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਅਧੀਨ ਅਭਿਯੋਜਨ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੱਥ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ – ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਅਤੇ ਪੂਰਵਾਗ੍ਰਹਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਬੂਤ: ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤ – ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ – ਉਹ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀਪਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਚੇਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਨਾਲ ਸੁਸੰਗਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਹਾਇਪੋਥੀਸਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਕੋ ਹਾਇਪੋਥੀਸਿਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦੇਵੇ।

ਮੀਡੀਆ ਟ੍ਰਾਇਲ: ਪਰਿਣਾਮ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ – ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੀਜ਼ ਸਬੂਤ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਟੁਕੜਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਟੀਵੀ ਚੈਨਲ ਰਾਹੀਂ – ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਵੈਚਾਨੁਕੂਲ ਬਿਆਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ – ਜਨਤਕ ਮੰਚ ਅਜਿਹੀ ਬਹਿਸ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਹੈ – ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਬਹਿਸ ਜਾਂ ਚਰਚਾ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜੀ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ: ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ – ਜਮਾਨਤ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਵੱਖਰਾਪਣ, ਵੱਖ ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ ਦੌਰਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ ਦੇ ਪੜਾਵ ਅਤੇ ਮਾਤਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ – ਜਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰਣ ਦੇ ਪੜਾਵ ਤੇ, ਮੁੱਖ ਚਿੰਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਹਿੱਤ ਉੱਤੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਸੰਭਾਵਿਤ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਤੋਲਣਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ – ਪਰ ਦੋਸ਼ ਦਰਜ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਪੜਾਵ ਤੇ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਬ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਗਿਰੋਹ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਸਦਸਿਆਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ – ਸਜ਼ਾ ਦੇ

ਪੜਾਵ ਤੇ, ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮਗਰੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜਾਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਣ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ – ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਫਿਰ ਜ਼ਰੂਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਜਾਂ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1. ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੌਂਸਲ ਵੱਲੋਂ ਪੁਲੁਕੁਰੀ ਕੋਟਾਇਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਕਿੰਗ-ਐਮਪਰਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁਸ਼ਾਹਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਬਦ – "ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਨੇ ਏ ਨੂੰ ਛੁਰਾ ਮਾਰਿਆ" ਅਸਵੀਕਾਰਯ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਛੁਰੇ ਦੀ ਖੋਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਸਿਰਫ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਮਗਰੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਜ਼ਹਾਰ "ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਕਤਲ ਕੀਤਾ" ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਥ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਵ ਦੇ ਹਨ, ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਵਜੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰਯ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 18][579-C-F]

2. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰੁਝਾਨ ਹੈ ਸਾਰਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਨਾ ਕਿ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੋ ਕਿ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ. ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੋ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ। ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੂਰੇ ਬਿਆਨ ਕੱਢੇ ਸਗੋਂ ਭਰੋਸਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ. ਹੋਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜੋ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਬਿਆਨ ਏ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਡੀਵੀਡੀ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣੀ ਸੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਈ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ। ਜੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਚਾਹਵਾਨ ਸਨ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ, ਜਾਂਚ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਕੋਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਏ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਡ। ਉਸ ਕੋਰਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਦਾਇਗੀ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਉਹ DVD ਬਿਆਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਮੁੱਦਾ. [ਪਾਰਾ 19 ਅਤੇ 20] [579-F-H; 580-ਏ-ਸੀ]

3. ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਗਾੜਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਡੀ.ਵੀ.ਡੀ. 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੈਯਾ ਟੀ.ਵੀ. ਦੁਆਰਾ "ਪੁੱਟਾ ਮੁੱਟਾ" ਨਾਮਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਡੀ.ਵੀ.ਡੀ. ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਜੀ ਟੀ.ਵੀ. ਚੈਨਲ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜੀ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੀਜ਼ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਟੀ.ਵੀ. ਚੈਨਲ ਰਾਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਸਚਮੁਚ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਵੈਚਾਸ਼ੀ ਬਿਆਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਨਤਕ ਮੰਚ ਅਜਿਹੀ ਬਹਿਸ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਨਿਵਾਰਿਆ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਬਹਿਸ ਜਾਂ ਚਰਚਾ ਸਿੱਧੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। [ਪੈਰਾ 21]

4. ਕੁਝ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਕੁਆਲਿਟੇਟਿਵ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰਣ ਦੇ ਪੜਾਵ 'ਤੇ, ਮੁੱਖ ਚਿੰਤਾ ਇਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਹਿੱਤ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਤੌਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਦੋਸ਼ ਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਪੜਾਵ 'ਤੇ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਗਿਰੋਹ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਸਦਸਿਆਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਚ ਇਕ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਇਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਰੂਪ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪੜਾਵ 'ਤੇ, ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ 'ਚ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਇਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮਗਰੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜਾਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਣ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਤਦ ਜ਼ਰੂਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਜਾਂ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇ। [ਪੈਰਾ 23]

ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਰਦਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ AIR 1984 SC 1622 : [1985] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 88; ਮੁਸ਼ੀਰ ਖਾਨ @ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਖਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਧਿਆ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2010) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 748 : [2010] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 119 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਪੁਲੁਕੁਰੀ ਕੋਟੈਯਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਿੰਗ-ਐਮਪਰਰ AIR (34) 1947 ਪੀ.ਸੀ. 67 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[1985] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 88 ਪੈਰਾ 25 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

[2010] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 119 ਪੈਰਾ 31 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1476-1477 ਦੇ 2018।

ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੈਂਗਲੋਰ 'ਤੇ ਮਿਤੀ 04.09.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 799 ਦੇ 2011 ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 637 ਦੇ 2012।

ਲਕਸ਼ਮੀਸ਼ ਐਸ. ਕਮਾਥ, ਕੌਸਤੁਭ ਸ਼ੁਕਲਾ, ਮਿਸ ਸਮ□ਤੀ ਆਹੂਜਾ, ਮਿਸ ਨੈਨਸੀ ਸ਼ਮੀਮ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਖਿਲ ਗੋਏਲ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਵੀ. ਐਨ. ਰਾਘੁਪਤੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

1. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਸ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 04 ਸਤੰਬਰ 2010 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹਨ; ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 799 ਦੀ 2011 ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 637 ਦੀ 2012 ਵਿੱਚ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 9 ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 443 ਦੀ 2001 ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 55 ਦੀ 2004 ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 396 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 9 ਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਚੱਲਦਿਆਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਕ ਗਈ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ 17.09.2010 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 8 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 396 ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 30.09.2010 ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ

ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ।

3. ਇਸ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਰੈਫਰੈਂਸ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 14 ਦੀ 2010 ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀਆਂ, ਭਾਵ, ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 799 ਦੀ 2011 ਅਤੇ 637 ਦੀ 2012 ਦੀ ਪਸੰਦ ਕੀਤੀ। ਹੁਣ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਨਾ ਪਾਏ। ਇਸ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 394 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ।

4. ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 1999 ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 874 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੀ ਤਾਰੀਖ 28.10.1999 ਨਾਲ ਵਿਜਯਨਗਰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਬੈਂਗਲੋਰ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਡਾ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿਸ਼ਨੂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ:-

1SUPERSCRIPT ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬੈਂਗਲੋਰ ਵਿੱਚ

2SUPERSCRIPT XXIV ਅਡੀਸ਼ਨਲ ਸਿਟੀ ਸਿਵਿਲ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨਜ ਜੱਜ (ਖਾਸ ਕੋਰਟ), ਸੈਂਟਰਲ ਜੇਲ ਪ੍ਰਾਂਗਣ, ਬੈਂਗਲੋਰ

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860

1. ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 ਮੈਂ, ਡਾ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿਸ਼ਨੂ, ਇਸ ਨਾਲ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਲਗਭਗ 9.15 ਵਜੇ, ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਘਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਦੋਵੇਂ ਠੀਕ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਮੈਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਚਾਬੀ ਰੱਖਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਇਮਪੋਜ਼ਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਡੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਨੋਵੈਲਟੀ ਸਟੋਰ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹੈ।

. ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸੜੀ ਹੋਈ ਬੂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ 2-3 ਵਾਰ ਬੁਲਾਇਆ। ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਖੁਦ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ, ਸਟੋਵ ਚਾਲੂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਖੂਨ ਦੇ ਤਾਲਾਬ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਪੈਨ ਵੀ ਉੱਥੇ ਪਿਆ ਸੀ, ਉਮੀਦ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹ ਜਿਉਂਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਨੇ ਰਿਸੱਸੀਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਉਸਦੀ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ (ਮੈਨੂੰ ਨਬਜ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ)। ਪੂਰਾ ਸਰੀਰ ਨੀਲਾ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੀਭ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। ਫਿਰ ਪੜੋਸੀ ਲੋਕ ਆ ਕੇ ਉੱਥੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੋ। ਕੱਲ੍ਹ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਰਾਤ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਵੇਰੇ 6.00 ਵਜੇ ਵਾਪਸ ਆਏ।"

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਣਜਾਣ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

5. ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ, ਭੈਣ ਅਤੇ ਪਤੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਣੇ ਪਾਉਂਦੀ ਸੀ ਜੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਨਕੁਆਸਟ ਰਿਪੋਰਟ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਸ.ਪੀ-2 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਨੇ ਵੀ ਕੰਨ 'ਤੇ ਸੰਭਵਤ: ਕੁੰਡਲ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਹੋਏ ਜਖਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ।

6. ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਪੋਸਟ-ਮਾਰਟਮ ਡਾ. ਐਸ.ਬੀ. ਪਾਟਿਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੋਸਟ-ਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਸ.ਪੀ-14 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ 13 ਜਖਮ ਭੋਗੇ ਸਨ। ਮੈਡੀਕਲ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, 1 ਤੋਂ 10 ਤੱਕ ਦੇ ਜਖਮ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਸਨ ਜਦਕਿ 11-13 ਤੱਕ ਦੇ ਜਖਮ ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਪੋਸਟ-ਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਾਹਰੀ ਜਖਮ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ: -

“1. ਸੱਜੇ ਪੈਰੀਟਲ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲੈਸਰੇਟਡ ਜ਼ਖਮ 7 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਸੱਜੇ ਕੰਨ ਦੇ ਉੱਪਰ 3ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 1ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਹੱਡੀ ਤੱਕ;

2. ਸੱਜੇ ਪੈਰੀਟਲ 'ਤੇ ਲੈਸਰੇਟਡ ਜ਼ਖਮ 2.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਜ਼ਖਮ ਨੰਬਰ (1) ਦੇ ਉੱਪਰ 5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਹੱਡੀ ਤੱਕ।

3. ਇੰਟਰ ਪੈਰੀਏਟਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲੈਸਰੇਟਡ ਜ਼ਖਮ 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਚੋਟ (2) ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਪਣ ਵਿੱਚ 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ।

4. ਖੱਬੇ ਪੈਰੀਏਟਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲੈਸਰੇਟਡ ਜ਼ਖਮ ਜੋ ਮਾਪਣ ਵਿੱਚ 5ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x ਖੋਪੜੀ ਦੀ ਗੁਫ਼ਾ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੱਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਮੈਟਰ ਬਾਹਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਖੱਬੇ ਕੰਨ ਤੋਂ 10 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਸਥਿਤ ਹੈ।

5. ਖੱਬੇ ਕੰਨ ਤੋਂ 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਲੈਸਰੇਟਡ ਜ਼ਖਮ ਜੋ ਮਾਪਣ ਵਿੱਚ 10ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 3ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x ਖੋਪੜੀ ਦੀ ਗੁਫ਼ਾ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੱਕ ਹੈ, ਫਰੰਟੋ ਪੈਰੀਏਟਲ ਟੈਂਪੋਰਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ।

6. ਖੱਬੇ ਕੰਨ ਤੋਂ 1ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਟੈਂਪੋਰਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲੈਸਰੇਟਡ ਜ਼ਖਮ ਜੋ ਮਾਪਣ ਵਿੱਚ 4ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 1ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x ਖੋਪੜੀ ਦੀ ਗੁਫ਼ਾ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੱਕ ਹੈ।

7. ਚੋਟ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਓਕਸੀਪਿਟਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ 4ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਪਿੱਛੇ ਲੈਸਰੇਟਡ ਜ਼ਖਮ ਜੋ ਮਾਪਣ ਵਿੱਚ 4ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 1.5.ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x ਹੱਡੀ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੱਕ ਹੈ।

8. ਮਿਡ ਓਕਸੀਪਿਟਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲੈਸਰੇਟਡ ਜ਼ਖਮ ਜੋ ਮਾਪਣ ਵਿੱਚ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 1ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x ਹੱਡੀ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੱਕ ਹੈ।

9. ਸੱਜੇ ਪੈਰੀਏਟਲ-ਓਕਸੀਪਿਟਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲੈਸਰੇਟਡ ਜ਼ਖਮ ਜੋ ਸੱਜੇ ਕੰਨ ਤੋਂ 7ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਪਿੱਛੇ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਸਥਿਤ ਹੈ।

10. ਖੱਬੇ ਓਕਸੀਪਿਟਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲੈਸਰੇਟਡ ਜ਼ਖਮ ਜੋ ਮਾਪਣ ਵਿੱਚ 1.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 1ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x ਹੱਡੀ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੱਕ ਹੈ।

11. ਸੱਜੇ ਕੰਨ ਦੇ ਲੋਬੂਲ ਉੱਤੇ ਇੰਸਾਈਜ਼ਡ ਜ਼ਖਮ ਜੋ ਮਾਪਣ ਵਿੱਚ 1ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਹੈ।

12. ਖੱਬੇ ਕੰਨ ਦੇ ਲੋਬੂਲ ਉੱਤੇ ਇੰਸਾਈਜ਼ਡ ਜ਼ਖਮ ਜੋ ਮਾਪਣ ਵਿੱਚ 1ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਹੈ।

13. ਖੱਬੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਪਾਲਮਰ ਪਾਸੇ ਦੇ ਦੂਰ ਫਲਾਂਗਕਸ ਉੱਤੇ ਇੰਸਾਈਜ਼ਡ ਜ਼ਖਮ ਜੋ ਮਾਪਣ ਵਿੱਚ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 2ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੱਕ ਹੈ।”

ਪੋਸਟ-ਮੋਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“3. ਖੋਪੜੀ ਦੀ ਖਾਲ ਨੂੰ ਮੋੜਣ ਉੱਤੇ ਖੂਨ ਸਾਰੇ ਖੋਪੜੀ ਉੱਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ-ਖੋਪੜੀ ਦੀ ਖੱਬੀ ਅਗਲੀ ਹੱਡੀ, ਖੱਬੀ ਪੈਰੀਏਟਲ ਹੱਡੀ, ਖੱਬੀ ਟੈਂਪੋਰਲ ਹੱਡੀ, ਅਤੇ ਓਕਸੀਪਿਟਲ ਹੱਡੀ ਕਈ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਗਈ ਹੈ

ਅਤੇ ਖੂਨ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਸਾਈਟ ਉੱਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਮਿਡਲ ਕ੍ਰੇਨੀਅਲ ਅਤੇ ਪੋਸਟੀਰੀਅਰ ਕ੍ਰੇਨੀਅਲ ਫੋਸੇ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਕਈ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖੂਨ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਸਾਈਟ ਉੱਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ।

4. ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਸਾਈਟਾਂ ਉੱਤੇ ਝਿੱਲੀ-ਲੈਸਰੇਟਡ।

5. ਦਿਮਾਗ ਸਬਡੂਰਲ ਅਤੇ ਸਬਾਰਾਕਨੋਇਡ ਖੂਨ ਬਹਾਉ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਾਰ ਅਤੇ ਸਤਹ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਆਂਸ਼ਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ।" "7. ਘਟਨਾ ਤੋਂ 15 ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ 01.02.2001 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੇ ਸਵੈਚ੍ਛਿਕ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਹ ਚਾਰ ਬਿਆਨ ਜੋ ਟ੍ਰਾਇਲ ਵਿੱਚ ਐਕਸ. ਪੀ-21, ਪੀ-22, ਪੀ-23 ਅਤੇ ਪੀ-24 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹਨ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਲੇ ਗਏ ਸਨ:

“27. ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਵੈਚਛਿਕ ਬਿਆਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:

“ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਦੂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਵੇਂਕਟਾ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਪਦਮਾ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਮੰਗਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਨਾਲ ਮੂਡਲਾਪਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁਲਵਾਇਆ ਅਤੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਦੌੜ ਪਏ। ਮੇਰਾ ਸਾਲਾ ਵੇਂਕਟੇਸ਼ ਉਰਫ਼ ਰਮੇਸ਼ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਔਰਤ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਏ। ਮੈਂ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਫੜ ਲਿਆ, ਮੁਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਚਿੱਕਾਹਨੁਮਾ ਨੇ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸੀ ਛੁਰੀ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜੋੜੀ ਵਾਲੀਆਂ (ਵੋਲੇ), ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਚੂੜੀਆਂ ਜੋ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਪਹਿਨੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਖੋਹ ਲਈਆਂ। ਮੁਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨੇ ਉਸਦੇ ਗਲ ਤੋਂ ਦੋ ਚੇਨਾਂ ਖੋਹ ਲਈਆਂ, ਨੱਲਾਥਿੰਮਾ ਨੇ ਇੱਕ ਅੰਗੂਠੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੋੜੀ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਪੈਰੀਆਂ ਖੋਹ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਦੋਡਾਹਨੁਮਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਲੋਹੇ ਦੀ ਸੋਟੀ ਅਤੇ ਛੁਰੀ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਬਣਾਈ ਬਾੜ ਦੇ ਪਾਸ ਨਾਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਮੈਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਗਹਿਣੇ ਰਾਜਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਮੈਂ ਉਹ ਥਾਂ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਥਾਂ ਵੀ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਨੇ ਛੁਰੀ ਅਤੇ ਸੋਟੀ ਨੂੰ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੁਕਾਨ ਵੀ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਨੇ ਗਹਿਣੇ ਵੇਚੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵਸਤੂਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ”, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮਹਾਜ਼ਰ ਰਾਹੀਂ ਐਕਸ.ਪੀ-21 ਤੇ ਉਹ ਵਸਤੂਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ।

“28. ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਵੈਚ੍ਛਿਕ ਬਿਆਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:

“ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਦੂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਵੇਂਕਟਾ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਪਦਮਾ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਮੰਗਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਨਾਲ ਮੂਡਲਾਪਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁਲਵਾਇਆ ਅਤੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਦੌੜ ਪਏ। ਮੇਰਾ ਸਾਲਾ ਵੇਂਕਟੇਸ਼ ਉਰਫ਼ ਰਮੇਸ਼ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਔਰਤ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਏ। ਮੇਰੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਚਿੱਕਾਹਨੁਮਾ ਨੇ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸੀ ਛੁਰੀ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਮੇਰੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਨੇ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜੋੜੀ ਵਾਲੀਆਂ (ਵੋਲੇ), ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਚੂੜੀਆਂ ਜੋ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਪਹਿਨੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਖੋਹ ਲਈਆਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਗਲ ਤੋਂ ਦੋ ਚੇਨਾਂ ਖੋਹ ਲਈਆਂ, ਨੱਲਾਥਿੰਮਾ ਨੇ ਇੱਕ ਅੰਗੂਠੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੋੜੀ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਪੈਰੀਆਂ ਖੋਹ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਦੋਡਾਹਨੁਮਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਲੋਹੇ ਦੀ ਸੋਟੀ ਅਤੇ ਛੁਰੀ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਬਣਾਈ ਬਾੜ ਦੇ ਪਾਸ ਨਾਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਮੈਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਗਹਿਣੇ ਰਾਜਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਮੈਂ ਉਹ ਥਾਂ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਥਾਂ ਵੀ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਨੇ ਛੁਰੀ ਅਤੇ ਸੋਟੀ ਨੂੰ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੁਕਾਨ ਵੀ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਨੇ ਗਹਿਣੇ ਵੇਚੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵਸਤੂਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ”, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮਹਾਜ਼ਰ ਰਾਹੀਂ ਐਕਸ.ਪੀ-22 ਤੇ ਉਹ ਵਸਤੂਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ।

“ਕ□ਸ਼ਨਾਦੂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਵੇਂਕਟ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਪਦਮਾ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਮੰਗਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ

ਨਾਲ ਮੂਡਲਾਪਾਲਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜਾ ਖੁਲਵਾਇਆ ਅਤੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਏ। ਵੇਂਕਟੇਸ਼ ਉਰਫ ਰਮੇਸ਼ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਔਰਤ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਏ। ਮੈਂ ਉਸ ਔਰਤ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਫੜਿਆ, ਮੁਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜੋ ਰਾਡ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸੀ, ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਚਿੱਕਾਹਨੁਮਾ ਨੇ ਜੋ ਛੁਰੀ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸੀ, ਨਾਲ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਵੇਂਕਟੇਸ਼ ਉਰਫ ਚੰਦਰਾ ਨੇ ਇੱਕ ਜੋੜੀ ਕੰਨਫੁੱਲ (ਵੋਲੇ), ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਚੂੜੀਆਂ ਜੋ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਪਹਿਨੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਖੋਹ ਲਈਆਂ। ਮੁਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਤੋਂ ਦੋ ਚੇਨਾਂ ਖੋਹ ਲਈਆਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅੰਗੂਠੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੋੜੀ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਪੈਰ ਦੀ ਜੰਜੀਰ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹ ਜੰਜੀਰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਦੋਡਾਹਨੁਮਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਅਤੇ ਛੁਰੀ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਦੇ ਨਾਲੇ ਦੇ ਪਾਸ ਬਣਾਈ ਬਾੜ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਹਿਣੇ ਰਾਜਾ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਮੈਂ ਉਹ ਥਾਂ ਦਿਖਾ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਕਤਲ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਥਾਂ ਵੀ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਨੇ ਛੁਰੀ ਅਤੇ ਰਾਡ ਸੁੱਟੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੁਕਾਨ ਵੀ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਨੇ ਗਹਿਣੇ ਵੇਚੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵਸਤੂਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ", ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੇ ਮਹਾਜ਼ਰ ਰਾਹੀਂ ਐਕਸ.ਪੀ-23 ਤੇ ਉਹ ਵਸਤੂਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ।

30.ਚੌਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਵੈਚਾਨੁਸਾਰ ਬਿਆਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:

"ਮੈਂ, ਪਦਮਾ, ਵੇਂਕਟਲਕਸ਼ਮੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਦੂ ਇੱਕ ਘਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਆਏ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਾਣੀ ਮੰਗਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਨਾਲ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁਲਵਾਇਆ, ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਮਰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਵੇਂਕਟੇਸ਼, ਮੁਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ, ਨੱਲਾਥਿੱਮਾ, ਵੇਂਕਟੇਸ਼ ਉਰਫ ਰਮੇਸ਼, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਦੂ ਘਰ ਅੰਦਰ ਦੌੜ ਪਏ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਰਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਪਹਿਨੇ ਗਏ ਗਹਿਣੇ ਛੀਨ ਲਏ ਅਤੇ ਨੱਲਾਥਿੱਮਾ ਨੇ ਉਸ ਘਰ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦੀ ਇੱਕ ਜੋੜੀ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਪਾਜੇਬ, ਚੇਨ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਖਰਚੇ ਲਈ ਰਕਮ ਵੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਨੱਲਾਥਿੱਮਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਚੇਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਥੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਘਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾਏਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਰਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨੱਲਾਥਿੱਮਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਪੈਰ ਦੀ ਚੇਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ" ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮਹਾਜ਼ਰ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਸ.ਪੀ24 ਤੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ।

8. 6.2.2001 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਵੈਚਾਨੁਸਾਰ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਡੀਵੀਡੀ ਉੱਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਇਲ ਵਿੱਚ ਐਕਸ.ਪੀ-25 ਤੋਂ ਪੀ-28 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਡੀਵੀਡੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 35 ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਡੀਵੀਡੀ ਉੱਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਦਯਾ ਟੀਵੀ ਦੁਆਰਾ "ਸੁੱਤਾ ਮੁੱਤਾ" ਨਾਮਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

9. ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 4- ਲਕਸ਼ਮੀਮਾ ਉਰਫ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੋੜੀ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਪਾਜੇਬਾਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਵੈਚਾਨੁਸਾਰ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਤੋਂ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਵ 07.02.2001 ਅਤੇ 08.02.2001, ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਨੂੰ ਸਥਾਨਾਰਾਇਣ ਜਵੈਲਰਸ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਗਹਿਣੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਲੈ ਗਏ।

ਇੱਕ ਡੀ.ਜੇਨਾਰਧਨ ਸ਼ੈੱਟੀ ਦੇ ਮਾਲਕਾਨਾ ਹੱਕ ਵਾਲੇ ਮਾਰਟ ਕਾਰਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਗਹਿਣੇ ਬਰਾਮਦ ਹੋਏ:-

07.02.2001 ਨੂੰ

1. ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1- ਵੇਂਕਟੇਸ਼ ਉਰਫ ਚੰਦਰਾ

ਤਿੰਨ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਚੂੜੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੋੜੀ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕੰਨ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ।NONE

2. ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2- ਮੁਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਉਰਫ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ

ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚੈਨ ਨਾਲ ਦੋ ਲਾਈਨਾਂ ਮੰਗਲਸੂਤਰ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦਾ ਹਾਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ।NONE

08.02.2001 ਨੂੰ

1. ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3- ਨੱਲਥਿੰਮਾ

13 ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ।NONE

09.02.2001 ਨੂੰ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਮੁਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਨਾਲੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਹੋਈ (ਜੋ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਵਿੱਚ ਐਮ.ਓ-16 ਅਤੇ ਐਮ.ਓ-17 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ) ਇੱਕ ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਵਿੱਚ ਮੰਜੁਨਾਥਾ ਵਜੋਂ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-12 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ:-

"36. ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਜਬਤੀ ਸਬੰਧੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਇੱਕ ਮੰਜੁਨਾਥਾ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-12 ਵਜੋਂ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ ਹੈ ਜੋ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਅਤੇ ਚਾਕੂ ਦੀ ਜਬਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਜਬਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਹਾਜ਼ਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਸ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਐਮ.ਓ.16 ਅਤੇ 17 ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਅਤੇ ਚਾਕੂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਾਲੇ ਦੇ ਪਾਸ ਸਥਿਤ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਹਾਜ਼ਰ ਵੀ ਐਕਸ.ਪੀ-11 ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਐਕਸ.ਪੀ-11 (ਏ) ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ, ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਐਮ.ਓ.16 ਅਤੇ 17 ਉਹ ਹਥਿਆਰ ਹਨ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਮੁਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਨ।"

11. ਐਮ.ਓ-16 ਅਤੇ ਐਮ.ਓ-17 ਨੂੰ ਰਸਾਇਣਕ ਜਾਂਚ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਲੇਖ ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਦਾਗੀ ਪਾਏ ਗਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਫ.ਐਸ.ਐਲ. ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਸ.ਪੀ-10 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਖੂਨ ਦਾ ਗਰੁੱਪ [ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਜੇ.]

ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਟੈਸਟ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਈ. ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-11 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-13 ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਬਤੀ ਦੇ ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-12 ਮੰਜੁਨਾਥ ਐਮ.ਓ-16 ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਅਤੇ ਐਮ.ਓ-17 ਚਾਕੂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦਾ ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਸੀ।

PW-14, ਕੇ.ਐਚ. ਮੰਜੁਨਾਥ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ, ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਮੈਡੀਸਿਨ, ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਹਸਪਤਾਲ, ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਐਕਸ.ਪੀ-14 ਪੋਸਟ-ਮੋਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਲੇਖਕ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਡਾ. ਐਸ. ਡੀ. ਪਾਟਿਲ ਨੇ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੋਸਟ-ਮੋਰਟਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ।

PW-18, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜਯੰਮਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ ਵੀ ਉਹ ਗਹਿਣੇ ਪਛਾਣਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਭਿਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

PW-23, ਡੀ. ਜਨਾਰਧਨ ਸ਼ੈੱਟੀ, ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਤੱਕ, 7ਵੀਂ ਅਤੇ 8ਵੀਂ

ਫਰਵਰੀ 2001 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰਾਮਦਗੀਆਂ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 9 ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

PW-24, ਐਨ. ਚਲਾਪਤੀ, ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਵੈਚਛਿਕ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਐਕਸ.ਪੀ-21 ਤੋਂ ਐਕਸ.ਪੀ-24 ਤੱਕ। ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 06.02.2001 ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਡੀਵੀਡੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਵੀਡੀਓ-ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਐਕਸ.ਪੀ-25 ਤੋਂ ਐਕਸ.ਪੀ-28 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਚਾਰਟ ਐਕਸ.ਪੀ-29 ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਗਿਰੋਹ ਖਿਲਾਫ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸਾਂ ਬਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ, ਨਾ ਤਾਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟਾਂ, ਬਿਆਨਾਂ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚਾਰਟ ਐਕਸ.ਪੀ-29 ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 313 ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ।

ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਭਿਯੋਗ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਤੱਕ ਸਵੈਚਛਿਕ ਐਕਸ.ਪੀ-21, ਐਕਸ.ਪੀ-22, ਐਕਸ.ਪੀ-23 ਅਤੇ ਐਕਸ.ਪੀ-24 ਅਤੇ ਡੀਵੀਡੀ ਐਕਸ.ਪੀ-25 ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਚਰਚਾ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਸੀ:-

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਐਮ.ਓ.-6 ਤੋਂ 10 ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ PW-23 ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਪੀਡਬਲਿਊ-23 ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿਉਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਨਾਲ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਨਫਰਤ, ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਬੈਰ ਭਾਵਨਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਪਰੰਤੂ, ਬਚਾਅ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਵੀ ਨਫਰਤ, ਈਰਖਾ ਜਾਂ ਬੈਰ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਜਾਂ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਹੋਰ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੀਡਬਲਿਊ-1 ਨੇ ਪਛਾਣਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਵਸਤੂ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਿਊ-23 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਉਕਤ ਵਸਤੂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੀਡਬਲਿਊ-11 ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਿਊ-12 ਰੰਗਸਵਾਮੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਕਤ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਸ.ਪੀ-24 ਦੇ ਸਵੈਚਛਿਕ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ 4ਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਲਕਸ਼ਮੀਮਾ ਨੇ ਜਵੈਲਰਾਂ ਤੋਂ ਸਮਗਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਜੋੜੀ ਅੰਗੂਠੀ (ਵੋਲੇ) ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੋੜੀ ਪੈਰ ਦੀ ਜੰਜੀਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾੜੀ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਉਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਵੈਚਛਿਕ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ।

ਹੋਰ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੇਖ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਿਊ-5 ਬਾਬੂ ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਐਕਸ.ਪੀ-5 ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਏ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਬਾਬੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾੜ੍ਹੀ ਪਹਿਨਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾੜ੍ਹੀ, ਕੰਨ ਦੀ ਬਾਲੀ (ਵੋਲੇ) ਅਤੇ ਪੈਰ ਦੀ ਜ਼ੰਜੀਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਐਮ.ਓ.5 ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਪੈਰ ਦੀ ਜ਼ੰਜੀਰ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸਾਥੀ ਨੱਲਥਿੰਮਾ ਨੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਲੇਖ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਐਕਸ.ਪੀ-5 (ਏ) ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਕ੍ਰਾਸ-ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਚਲਾਪਤੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਡਕੈਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਲੇਖ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮਹਾਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੌਰਾਨ ਐਮ.ਓ.5 ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੇਖ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਤੋਂ ਹੀ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਮੁਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ, ਦੋਡਾਹਨੁਮਾ (ਚਿੰਨੱਪਾ ਅਤੇ ਦੋਡਾਹਨੁਮਾ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹੇ ਗਏ ਹਨ) ਨੇ ਐਕਸ.ਪੀ-25 ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਵੈਚਛਿਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

34. ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਡਾਹਨੁਮਾ, ਮੁਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ, ਵੇਂਕਟੇਸ਼ ਉਰਫ ਚੰਦਰਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਚਿੰਨੱਪਾ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੰਨਾ ਨੇ ਸਵੈਚ੍ਛਿਕ

ਬਿਆਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 26 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਸੀ.ਡੀ. ਅਤੇ ਡੀ.ਵੀ.ਡੀ. ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੁਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ, ਵੇਂਕਟੇਸ਼ ਉਰਫ ਚੰਦਰਾ, ਲਕਸ਼ੱਮਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਗੇ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਜਵਾਬ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

35. ਉਕਤ ਡੀ.ਵੀ.ਡੀ. (ਐਕਸ.ਪੀ-25) ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਦਿਆਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ 4 ਨੇ ਸਵੈਚ੍ਛਿਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਥੇ ਪਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ 4 ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਬਾਅ ਜਾਂ ਧਮਕੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਪਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਣਾਅ ਜਾਂ ਸ਼ਾਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਬਿਆਨ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਬਰਦਸਤੀ ਦਬਾਅ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 313 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਹ ਡੀ.ਵੀ.ਡੀ. ਅਤੇ ਸੀ.ਡੀ. ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾ ਦੇ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭਾਗ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੁੱਤਾ ਮੁੱਤਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਡੀ.ਵੀ.ਡੀ. ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸੀ.ਡੀ. ਅਤੇ ਡੀ.ਵੀ.ਡੀ. ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਗੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ, ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"52. ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3, ਚੌਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਲਕਸ਼ਮਾਮਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਾਲ ਹੈ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਗਏ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲਿਆ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੀਤੀ ਵਾਰਦਾਤ ਉਸਦਾ ਕਤਲ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ ਕਤਲ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਮੂਹ ..... ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਹਾਂ ਵਿਚ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਵੀ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਿਆ ਗਹਿਣੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਢੱਡੂਪਾਲਿਆ ਗੈਂਗ ਨੇ ਕੀਤਾ ਅਪਰਾਧ, ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਚਲਾਪਟੀ ਨੇ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਚੋਰੀ ਦਾ ਸਮਾਨ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਲੇਖ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮਹਾਜ਼ਾਰ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਜਾਂਚ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਨੁਕਸ, ਕਈ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੋਰ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨੁਕਸ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਉਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਚ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸ੍ਰੀ. ਚਲਾਪਥੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੀ ਟੀਮ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਰੋਹ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰੇਗੀ ਉਸ ਨੇ ਲਿਆ।"

15. ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ 30.09.2010 ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਾਹਦਾ ਕੀਤਾ: -

“15. ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਚਲਾਪਤੀ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਰਤ ਅੰਕੜਾਕੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੰਦੂਪਾਲਿਆ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹੋਰ, ਅੰਕੜਾਕੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੁਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਉਰਫ ਵੇਂਕਟਸਵਾਮੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚ 54 ਵੱਖ ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਭਾਗ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਨੇ 28 ਡਕੈਤੀ ਅਤੇ ਕਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਨੇ

50 ਕਤਲ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵੇਂਕਟੇਸ਼ ਉਰਫ ਚੰਦਰਾ ਨੇ 45 ਵੱਖ ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਨੇ 28 ਡਕੈਤੀ ਅਤੇ ਕਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੱਲਾਥਿੰਮਾ ਨੇ 28 ਡਕੈਤੀ ਅਤੇ ਕਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਲਕਸ਼ਮੀਮਾ ਨੇ 18 ਕਤਲ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਹੈ।

16. ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਭਿਯੋਜਨ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਉੱਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਿਨੌਣਾ ਅਪਰਾਧ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਰਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

*** *** ***

18. ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅੰਕੜਾਸ਼ਾਸਤਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁੱਲ 111 ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੋਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈਣ ਦਾ ਪੇਸ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਰਹਿ ਰਹੀਆਂ ਹਨ) ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਖਾਣਾ ਮੰਗਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਿਚਿਤ ਕਰਵਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਬਹਾਨੇ ਨਾਲ ਉਹ ਘਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁਲਵਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਗਿਰੋਹ ਦੇ ਮਰਦ ਮੈਂਬਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ, ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਨਾਲ ਮਾਰਦੇ ਹਨ, ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਗਲਾ ਕੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਧਾਗੇ ਨਾਲ ਗਲਾ ਕਸ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਮ ਘੁੱਟ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗਹਿਣੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਕੇ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਯਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਲ 1991 ਤੋਂ 2000 ਤੱਕ ਇਹੀ ਗਿਰੋਹ ਕਰਨਾਟਕ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅੰਕੜਾਸ਼ਾਸਤਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁੱਲ 74 ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 34 ਮਰਦ ਅਤੇ 40 ਔਰਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਬੈਂਗਲੋਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੀ 23 ਮਰਦ ਅਤੇ 21 ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"

16. ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੈਫਰੈਂਸ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 14 ਦੇ 2010 ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 799 ਦੇ 2011 ਅਤੇ 637 ਦੇ 2012 ਜੋ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਉੱਠੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਹੁਣ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਨ: -

“12. ਹੋਰ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਖਿਲਾਫ ਸਾਬਤ ਅਪਰਾਧ ਨਾ ਸਿਰਫ ਘਿਨੌਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਦੋਸ਼ੀ [ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਤੱਕ ਨੇ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ 111 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਚਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ।

31. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਕੋਈ ਅੱਖੀਂ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਭਿਯੋਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਅਭਿਯੋਗ ਵੱਲੋਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤ ਹਨ:-

ਕਤਲ ਦੀ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਗਾਇਬ ਹੋਣਾ।

ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਗਾਇਬ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ।

ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ – ਐਮ.ਓ.16 ਅਤੇ ਛੁਰੀ ਐਮ.ਓ. 17 ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ।

ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਦਾ ਸਥਾਨ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ.1 ਤੋਂ 4 ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ।

54. ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਐਕਸ.ਪੀ6 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਿਊ-6 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ.1 ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੋਡ ਰਾਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਰਾਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪੀਡਬਲਿਊ.6 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਐਕਸ.ਪੀ6 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ.1 ਤੋਂ 4 ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਪੰਚ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦਾ ਸਥਾਨ ਦਿਖਾਇਆ, ਨਤੀਜਤਨ, ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ.1 ਤੋਂ 4 ਦੀ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

66. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਖੁਲਾਸੇ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਲਈ ਕੋਈ ਅਭਿਸ਼ਾਪ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿਗ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਥਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਖੁਲਾਸੇ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

70. .....ਅਸੀਂ ਪੀਡਬਲਿਊ-1 ਅਤੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਬੇਬਾਕੀ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਨੇ ਗਏ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਗੁੰਮ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਲੇਖ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜੇ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਹੋਏ ਹਨ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਕਬਜੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ, ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਮਿਲੇ ਜਖਮ ਐਮ.ਓ.ਜ਼ 16 ਅਤੇ 17 ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਥਾਂ ਦੀ ਓਰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਲੁੱਟ ਅਤੇ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਖ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਹਰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

71. ਹੁਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 396 ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 396 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 396 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 396 ਅਨੁਸਾਰ, ਲੁੱਟ ਨਾਲ ਕਤਲ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਪੰਜ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੇ ਲੁੱਟ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਤਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 396 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਤਲ ਜਾਂ ਲੁੱਟ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 396 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 5, 9 ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 6, 7 ਅਤੇ 8 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ

ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 6, 7 ਅਤੇ 8 ਖਿਲਾਫ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਣਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਵੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਹਾਲਾਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ 1 ਤੋਂ 4 ਅਧੀਨ ਨੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ 396 ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ.1 ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਧਾਰਾ 396 ਦੇ ਤਹਿਤ 4 ਨੂੰ ਆਰ/ਡਬਲਯੂ. ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਮੌਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

73. ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 394 ਅਧੀਨ, ਨਾ ਕੇਵਲ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚੋਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ "ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਸਵੈਚਾਸ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੋਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਸ ਡਕੈਤੀ ਨੂੰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ" ਆਪਣੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਡਕੈਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਚੂੰਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਤੱਕ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਡਕੈਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਕੈਤੀ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਵੀ ਕਾਰਨ ਬਣੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਤੱਕ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 394 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 394 ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ।

74. ਅਸੀਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਸ.ਪੀ.ਪੀ. ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ/ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਯੁਵਾ ਉਮਰ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਿਤਾਈ ਗਈ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 394 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਵਜੋਂ ਸੈੱਟ ਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

75. ਅਸੀਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਰਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਖੌਫਨਾਕ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੀਵੀਂ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਤੱਥ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਕੇਵਲ ਉਸਦੇ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਨ ਲੁੱਟਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਕਸੂਰ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਲਾਭ ਲਈ ਕਤਲ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀੜਤ ਉੱਤੇ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਅੰਕੜੇ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯਾ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਨਰਮੀ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 394 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਤਮ ਸਜ਼ਾ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ ਮੰਗਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਨਸੀਹਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੇ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਕਈ ਮਾਮਲੇ ਲੰਬਿਤ ਹਨ ਜਿਥੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਇਕੱਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਯਾ ਦਿਖਾਏ ਬਿਨਾਂ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਖਿਲਾਫ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਭਿਆਨਕ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਹਮਦਰਦੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 394 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਤਮ ਸਜ਼ਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ/ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ:

ਹੁਕਮ

1. ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 799 ਦੇ 2011 ਅਤੇ 637 ਦੇ 2012 ਦਾ ਆਂਸ਼ਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ।

2. ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 396 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਕਿ XXXIV ਐਡ. ਸਿਟੀ ਸਿਵਿਲ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ), ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ, ਪਰੱਪਨ ਅਗਰਹਾਰਾ, ਬੈਂਗਲੋਰ ਵੱਲੋਂ ਐਸ.ਸੀ.ਨੰ.443 ਦੇ 2001 ਅਤੇ ਐਸ.ਸੀ.ਨੰ.55 ਦੇ 2004 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

3. ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 394 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੌਰ ਤੇ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 394 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਲਈ ਰੁ. 25,000/- ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

4. ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 428 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੈੱਟ ਆਫ ਦਾ ਲਾਭ ਪਾਤਰ ਹਨ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 433-ਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 432 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 433 ਅਧੀਨ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ।

5. ਫੌਜਦਾਰੀ ਰੈਫਰਡ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 14 ਦੇ 2010 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

17. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀਸ ਐਸ. ਕਮਾਥ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਖਿਲ ਗੋਏਲ, ਰਾਜ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤਿਰਿਕਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

18. ਅਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣ-ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਕਾਫੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 27 ਤੋਂ 30 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਵੈਚ੍ਛਿਕ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ4SUPERSCRIPT ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਪੈਰਾਮੀਟਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਵਲ ਉਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਤੱਥ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਪੁਲੁਕੁਰੀ ਕੋਟਾਇਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਕਿੰਗ-ਐਮਪਰਰ5SUPERSCRIPT ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

“10. ਧਾਰਾ 27, ਜੋ ਕਲਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਬਦਬੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਿਛਲੀ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਤੱਥ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਤੱਥ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖੋਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਗਾਰੰਟੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੱਚੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਉਸ ਤੱਥ ਦੀ ਸਹੀ ਕਿਸਮ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

.ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਛੁਪਾਈ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰੀਰ, ਹਥਿਆਰ, ਜਾਂ ਗਹਿਣੇ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਕਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਮੇਗਾਵ, ਕਰਾਊਨ ਲਈ, ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ "ਖੋਜੀ ਗਈ ਸੱਚਾਈ" ਉਹ ਭੌਤਿਕ ਵਸਤੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਰੀਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਥਿਆਰ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਹਿਣੇ ਇੱਕ ਡਕੈਤੀ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਸਭ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਦਾ ਅਸਰ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬੂਲਨਾਮੇ, ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬੂਲਨਾਮੇ 'ਤੇ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੀ ਮੱਦਾ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਪਾਬੰਦੀ ਸੰਭਵਤ: ਇਸ ਡਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਦਬਾਅ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਨਣਾ ਉਚਿਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਰਾਜੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮੌਕੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਾਬਤ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀ ਆਪਣਾ ਅਸਰ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗੀ। ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਆਮ ਸਿਦ੍ਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਦੁਆਰਾ ਜੋੜੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭੁਲੇਖਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ "ਖੋਜੀ ਗਈ ਸੱਚਾਈ" ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸਤੂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ; ਖੋਜੀ ਗਈ ਸੱਚਾਈ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਵਸਤੂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਅਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸਤੂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਸ ਦੀ ਖੋਜ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਸੈਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੋਜੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਿ "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਛੱਤ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਛੁਰੀ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਾਂਗਾ" ਨਹੀਂ

ਇਹ ਗੱਲ ਇਕ ਚਾਕੂ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਚਾਕੂ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਖੋਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਚਾਕੂ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਕੂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਖੋਜੀ ਗਈ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜੇ ਜਾਣ "ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਨੇ ਏ ਨੂੰ ਛੁਰਾ ਮਾਰਿਆ" ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚਾਕੂ ਦੀ ਖੋਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਬਦ - "ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਨੇ ਏ ਨੂੰ ਛੁਰਾ ਮਾਰਿਆ" ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚਾਕੂ ਦੀ ਖੋਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਬਿਆਨ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਿਰਫ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹਿੱਸਾ ਛੱਡ ਕੇ "ਇਟੈਲਿਕਸ" ਵਿੱਚ ਛਪੇ ਸ਼ਬਦ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

“…..ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਮੈਂ ਉਹ ਥਾਂ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਕਤਲ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਨੇ ਚਾਕੂ ਅਤੇ ਰਾਡ ਸੁੱਟੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੁਕਾਨ ਵੀ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਨੇ ਗਹਿਣੇ ਵੇਚੇ ਸਨ।”

ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ "ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਨੇ ਕਤਲ ਕੀਤਾ" ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਪਿਛਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਤੱਥ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਹਨ, ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਬਿਆਨ ਭਾਵ, ਐਕਸ. ਪੀ-21 ਤੋਂ ਐਕਸ. ਪੀ-24 ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

19. ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਭਿਯੋਜਨ ਏਜੰਸੀ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਿਰਫ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਜੋ ਅਨਿਵਾਰਿਆ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਪੂਰਵਾਗ੍ਰਹ ਪਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪੂਰੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਕਾਲਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ।

20. ਜੋ ਦੂਜੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਅਸੀਂ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੇ ਸਵੈਚਛਿਕ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੀ.ਵੀ.ਡੀ. 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਬਣਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਨੰਬਰ 34 ਅਤੇ 35 ਵਿੱਚ ਸੁਚਿਤ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਮੁੜ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਜਾਂਚ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 164 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ। ਇਸ ਕੋਰਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਲਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਹ ਡੀ.ਵੀ.ਡੀ. ਬਿਆਨ ਐਕਸ.ਪੀ-25 ਤੋਂ 28 ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਿਰਣੈ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ।

21. ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡੀ.ਵੀ.ਡੀ. 'ਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਉਦਯਾ ਟੀ.ਵੀ. ਦੁਆਰਾ "ਪੁੱਤਾ ਮੁੱਤਾ" ਨਾਮਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡੀ.ਵੀ.ਡੀ. ਨੂੰ ਨਿਜੀ ਟੀ.ਵੀ. ਚੈਨਲ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜੀ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਕੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਗੱਲ ਨਿਰਣਾਯਕ ਸਬੂਤ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਟੀ.ਵੀ. ਚੈਨਲ ਰਾਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਵੈਚ੍ਛਿਕ ਬਿਆਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਨਤਕ ਮੰਚ ਅਜਿਹੀ ਬਹਿਸ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਖਾਸ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਦਾ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਬਹਿਸ ਜਾਂ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।

22. ਆਖਰੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਟ ਐਕਸ.ਪੀ-29 ਨੂੰ ਉਸ ਗਿਰੋਹ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਚਾਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਵੇਰਵੇ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ, ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਜੇਕਰ ਅਭਿਯੋਗ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਵੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟਾਂ ਨੂੰ ਪਰਯਾਪਤ ਵੇਰਵਿਆਂ ਸਮੇਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ। ਇੱਕ ਸਿਰਫ ਚਾਰਟ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ [ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ.]

ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੇ ਪੜਾਅ ਉੱਤੇ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਦੋਸ਼ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੇ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੇ, ਵਿਚਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 15 ਤੋਂ 18 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

23. ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਪੜਾਅਵਾਂ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਕੁਆਲਿਟੇਟਿਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਮਾਨਤ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦਾ

ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਹਿੱਤ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਤੋਲਣਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਦੋਸ਼ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਬ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਗਿਰੋਹ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਸਦਸਿਆਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇ। ਫਿਰ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਸਬੂਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਵੇਲੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਜਾਂ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇ।

24. ਅਸੀਂ ਚਾਰਟ ਐਕਸ. ਪੀ-29 ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਚਾਰਟ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਹੜੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਪੱਟੀਸ਼ਨ (ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ) ਡਾਇਰੀ ਨੰਬਰ 24079 ਦੇ 2020 ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਇੱਕੱਠੀ ਸੂਚੀਬੱਧ ਸੀ। ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਜੋ ਗੱਲ ਭਾਰ ਰੱਖਦੀ ਸੀ ਉਹ ਸੀ ਕਿ ਕਥਿਤ ਗਿਰੋਹ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇੰਨੀਆਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਬੂਲਨਾਮਿਆਂ ਤੋਂ।

25. ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਆ ਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 31 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਚਾਰ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਦ ਬਿਰੀਚੰਦ ਸਰਦਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਟੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਸਿਦਾਂਤ ਤਬ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:

"151. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਜੋ ਕਿ ਇਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੁਭਾਅ, ਕਿਰਦਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਬੂਤ ਬਾਰੇ ਹਨ ਜੋ ਸਿਰਫ ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮੌਲਿਕ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਫੈਸਲਾ ਹਨੁਮੰਤ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਾਜ [ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1952 ਐਸ.ਸੀ. 343 : 1952 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1091 : 1953 ਕ੍ਰਿ ਐਲ.ਜੇ 129] ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਤੁਫੈਲ (ਉਰਫ) ਸਿੰਮੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਾਜ [(1969) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 198 : 1970 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਕ੍ਰਿ) 55] ਅਤੇ ਰੰਗਲਾਲ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਰਾਜ [(1972) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 625 : ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1972 ਐਸ.ਸੀ. 656]। ਹਨੁਮੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਹਾਜਨ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਉਪਯੋਗੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ [ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1952 ਐਸ.ਸੀ. 343 : 1952 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1091 : 1953 ਕ੍ਰਿ ਐਲ.ਜੇ 129]:

"ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਥੇ ਸਬੂਤ ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ, ਉਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸੁਸੰਗਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਰੁਝਾਨ ਵਾਲੀ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਹਰ ਇਕ ਹੋਰ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਿਰਫ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਣ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਿਲਸਿਲਾ ਇੰਨੀ ਪੂਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਨਾਲ ਸੁਸੰਗਤ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਜਮੀਨ ਨਾ ਛੱਡੇ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।'"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਹਿਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

26. ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਅਭਿਯੋਗ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਹੈ।

27. ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਡਾ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿਸ਼ਨੂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਉਸ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, [ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕ] ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਗੁੰਮ ਗਹਿਣੇ। ਪਰੰਤੂ, ਇਨਕੁਵੈਸਟ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋਅਰਾਂ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਪੋਸਟ ਮੋਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ (ਐਕਸ.ਪੀ-14) ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦਰਜ ਸੀ। ਉਕਤ ਪੋਸਟ ਮੋਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ 11 ਅਤੇ 12 ਬਿਲਕੁਲ ਸਪਸ਼ਟ ਹਨ। ਹੋਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਪੀਡਬਲਿਊ-1, ਜੋ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਸਾਮਾਨਿਕ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਗੁੰਮ ਹੋਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਗੁੰਮ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਗੁੰਮ ਹੋਣਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਇਕੋ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਹਿਲੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

28. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਗੁੰਮ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਸੰਬੰਧੀ ਦੂਜੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਹਿਲਕਦਮੀ 'ਤੇ ਹੋਈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਤੋਂ 15 ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵੈਚਛਿਕ ਬਿਆਨ ਐਕਸ.ਪੀ-21, 22, 23 ਅਤੇ 24 ਨੂੰ 01.02.2001 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਵੈਚਜ਼ਿਕ ਬਿਆਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਿਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਰੰਤੂ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਅਸਲ ਬਰਾਮਦਗੀਆਂ ਸਿਰਫ 7ਵੇਂ ਅਤੇ 8ਵੇਂ ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਹੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਵੈਚਜ਼ਿਕ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ 7 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਕਿਉਂ ਲੱਗਾ। ਹੋਰ, ਦੁਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕੋਈ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਖਾਸ ਦਿਨ ਉਸਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗਹਿਣੇ ਵੇਚੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਮੌਖਿਕ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਹੀ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਮਕਾਲੀ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ। ਗਹਿਣਿਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ, ਗਹਿਣਿਆਂ ਦਾ ਭਾਰ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਗਹਿਣੇ ਜਵੇਲਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸਦੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਿਤ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਹਿਣੇ ਚੋਰੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਗਹਿਣੇ 15 ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਵੇਲਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸੇ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਫਿਰ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਮਾਨਿਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਚੋਰੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਜਾਂਚ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਨੇ ਗਏ ਗਹਿਣੇ ਸਾਮਾਨਿਕ ਗਹਿਣੇ ਸਨ ਜੋ ਇੱਕ ਔਰਤ ਪਹਿਨਦੀ ਹੈ। ਅਭਿਯੋਜਨ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣ ਨੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ 'ਤੇ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ।

ਇਸ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿਚ਼ ਗੁੰਮ ਕੜੀਆਂ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅਤੇ ਅਹਿਮ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਗੁੰਮ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣਾ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

29. ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਤੀਜੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਐਮ.ਓ.- 16 ਅਤੇ ਚਾਕੂ ਐਮ.ਓ.-17 ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵਸਤੂਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਾਲੀ ਦੇ ਪਾਸੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਬਾੜ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੁੱਟੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਵਸਤੂਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 15 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬਿਆਂ ਨਾਲ ਸਨ ਜੋ ਕੈਮੀਕਲ ਪਰੀਖਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਖ, ਅਭਿਯੋਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਵਸਤੂਆਂ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਸ 15 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਮੀਂਹ ਦੇ ਛਿੜਕਾਅ ਮਿਲੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬਿਆਂ ਉੱਤੇ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਕੀੜੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੀਵ ਵੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ 15 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮਾਦੀ ਵਸਤੂਆਂ ਉੱਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਹੋਣ। ਕੈਮੀਕਲ ਪਰੀਖਣ ਨੇ ਵੀ ਸਿਰਫ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨ ਹੋਣ ਦਾ ਪਾਇਆ ਪਰ ਖੂਨ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ 15 ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਸੁਲਭ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਵਿਵਿਧਤਾਵਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

30. ਅਸੀਂ ਚੌਥੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਘਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਇਹ ਦਿਖਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਘਟਨਾ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ।

31. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਭਿਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚਾਰ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਇੱਕ ਚੇਨ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਸੰਦੇਹ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਦੋਸ਼ ਸਿਰਫ ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨੈੱਟਵਰਕ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਕੋਈ ਬਚਣ ਦਾ ਰਾਹ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਅਜਿਹੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਿਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਦੀ ਇੰਜਾਜਤ ਨਾ ਦੇਣ। (ਦੇਖੋ ਰਾਘਵ ਪ੍ਰਪੰਨਾ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ [AIR 1963 SC 74 : (1963) 1 Cri LJ 70]) 42. ਦੂਜਾ ਸਿਦਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਚੇਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਕੜੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਸੰਦੇਹ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। (ਦੇਖੋ ਰਾਜ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਰਵੀਂਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਿੱਤਲ [(1992) 3 SCC 300 : 1992 SCC (Cri) 642 : 1992 Cri LJ 3693] , SCC ਪੰਨਾ 309, ਪੈਰਾ 20.)

43. ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸ਼ਰਫ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਕਿੰਗ ਐਮਪਰਰ [21 ਸੀਡਬਲਿਊਐਨ 1152 : 43 ਆਈਸੀ 241] (ਆਈਸੀ ਪੈਰਾ 14) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਆਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਦੇ ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

44. ਅਗਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਪਨ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਧਾਰਨਾ ਉੱਤੇ ਸਮਝਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀਪਨ ਦੇ।

45. ਜਦੋਂ ਕਤਲ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਦਾ ਧਾਰਨਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਧਾਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਬਾਰਨ ਚੰਦਰ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਕਿੰਗ ਐਮਪਰਰ [11 ਸੀਡਬਲਿਊਐਨ 1085] ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬੰਦੂਕ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਉੱਤੇ ਮਾਰਿਆ

ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਥੋਂ ਬੰਦੂਕ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਹੇਠ ਦੋਸ਼ੀ ਉੱਤੇ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਭਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਅਧੀਨ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਗਰਿਕ ਜਾਂ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਆਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਕਤਲ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ।

46. ਇਸੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਰੈੱਡੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਆਫ ਮੈਸੂਰ [ਏਅਰ 1960 ਐਸਸੀ 29 : 1960 ਕ੍ਰਿ ਐਲਜੇ 137] ਵਿੱਚ ਅਨੁਸਰਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਹਨੁਮੰਤ ਗੋਵਿੰਦ ਨਾਰਗੁੰਦਕਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਆਫ ਐਮ.ਪੀ. [ਏਅਰ 1952 ਐਸਸੀ 343 : 1953 ਕ੍ਰਿ ਐਲਜੇ 129] ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਗੋਵਿੰਦ [ਏਅਰ 1952 ਐਸਸੀ 343 : 1953 ਕ੍ਰਿ ਐਲਜੇ 129] ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਗੋਵਿੰਦਾ ਰੈੱਡੀ [ਏਅਰ 1960 ਐਸਸੀ 29 : 1960 ਕ੍ਰਿ ਐਲਜੇ 137] ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਏਅਰ ਪੈਰਾ 5, ਪੰਨਾ 30 ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ ਹਨ: [ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।]

“5. . . . ‘10. . . ਜਦੋਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ [ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ] ਪਹਿਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸੁਸੰਗਤ ਹੋਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੁਭਾਵ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਦੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਇਕ ਹਾਈਪੋਥੀਸਿਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਿਰਫ ਉਹ ਇਕ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹਾਈਪੋਥੀਸਿਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦੇਣ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਿਲਸਿਲਾ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਨਾਲ ਸੁਸੰਗਤ ਕੋਈ ਵੀ ਉਚਿਤ ਜਮੀਨ ਨਾ ਛੱਡੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।’ [ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਨੁਮੰਤ ਗੋਵਿੰਦ ਨਰਗੁੰਦਕਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਐਮ.ਪੀ., ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1952 ਐਸ.ਸੀ. 343 ਪੰਨਾ ਨੰ. 345-46, ਪੈਰਾ 10.] ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ।

ਇਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਪੰਗਾਸਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਯੂ.ਪੀ. ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ।

32. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਦੋ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ ਹਾਂ, ਅਰਥਾਤ; ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਚਾਰਟ ਐਕਸ.ਪੀ-29 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਚਾਰਟ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਗੈਂਗ ਦੇ ਸਦੱਸ ਸਨ ਜੋ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ 30.09.2010 ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੈਂਗ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਲਗਭਗ 111 ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਗਵਾਹੀਆਂ ਜਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਵਰਣਨ, ਨੰਬਰਾਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸਮ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਚਾਰਟ ਦੇਣਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

33. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਤੌਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਭਿਯੋਗ ਇਹ ਬੋਝ ਉਤਾਰਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਦਾ ਧਾਰਣਾ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਥਾਪਿਤ ਨਾ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਪਹਿਲੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਕਾਫੀ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਸੁਸੰਗਤ ਸਿਲਸਿਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਜੋ ਅਭਿਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਾਈਪੋਥੀਸਿਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਸੰਦੇਹ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

34. ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਈਆਂ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ
(ਸਹਾਇਤਾ : ਮਹੇਂਦਰ ਯਾਦਵ, ਐਲ.ਸੀ.ਆਰ.ਏ.)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate